

Egy udvarhelyi képviselné az itthoni fiatalokat az Európa Parlamentben. Az RMDSZ-jelölt Antal Lórántot nem lehet túl sűrűn látni Székelyudvarhelyen mostanában. Kampányol, még hozzá az egész országban, folyton úton van. Március 15-ét azonban itthon ünnepelte, így mi is elkaptuk egy beszélgetésre, ahol a Szövetségtől egy thai nádkunyhóig minden szóba került.□

Nyakig vagy már a kampányban, különböző városokat látogatsz meg. Hogyan éled meg ezt az egészet, milyen egy ilyen kampánykörút?

Az az igazság, hogy nem új maga a kampánykörút jelleg, inkább az szokatlan, hogy országos – ebben még nem volt részem. Szerintem attól jó, hogy lazán vesszük: nem vagyunk stresszesek, nem élet-halál kérdésről szól ez a történet. Éppen ezért több olyan kezdeményezésben is részt vettem – mint például egy főzőműsor –, amelyeken keresztül próbáljuk meg az üzenetünket eljuttatni a fiatalokhoz.

Miben más a te kampányod, mint a többi?

Nem klasszikus kampányban gondolkodunk. Persze mi is ezen keresztül akarjuk eljuttatni az üzenetünket az emberekhez, de nem azt mondjuk, amit mások szoktak, nem lehívott pénzekről beszélünk, vagy európai intézmények működéséről. Fiatalokról és fiatalosan próbálunk beszélni, lehetőséget adva annak, hogy ha kicsit másabb jellegű rendezvényeken vehetünk részt, akkor azt tegyük meg.

Az RMDSZ EP-listájának ötödik helyén vagy, ami nem bejutó hely. Ez mennyiben befolyásol?

Így van, az ötödik hely az nem bejutó, de ez a Szövetség központi jelöltjei közé besoroló hely. Öt központosított jelölt van, akik együtt kell, hogy vigyenek egy erőteljes üzenetet. Én a szövetség tagja vagyok 2000. óta, akkor lettem 18 éves, és hallok róla 1990 óta. Nagyon sokáig nem érdekelt, de automatikusan bement az agyacskámba, hogy mi a Szövetség, mi a politika, stb.

És tényleg hiszem, hogy ez egy szövetség, nem párt. Ezen belül lehetősége van bárkinek bármit mondani és csinálni, ez az ereje. Ha a Szövetség bejut az Európa Parlamentbe, az szerintem az itthon működő szövetség erejét stabilizálja, vagy akár növeli, ami azt jelenti, hogy én is és az erdélyi emberek is indirekt módon élvezhetik a hasznát.

Ez azt jelenti, hogy a bejutók azt is fogják képviselni, amit most te képviselsz?

Merem remélni. Én az ifjúsági szervezet jelöltje vagyok, s mivel az ötben benne vagyok, reflektorfénybe kerülök. Ez azt jelenti, hogy sok helyen mikrofont adnak a kezembe, rádióba, tévébe hívnak, országos, román médiában is megjelenek, és tudok beszélni olyan dolgokról, amikről eddig lehet, ha nem beszéltünk.

Én arról akarok beszélni, hogy szerintem nem minden olyan szar, mint amilyennek hisszük és mondjuk. Az is óriási probléma, hogy általában, ha öt haver összeül, arról beszélnek, hogy az élet milyen szomorú, és ez nem igaz. Rengeteg értékes fiatalot ismerek és látok, itt vannak közöttünk. A sikeres fiatal nem a gazdag fiatalot jelenti, hanem azt, aki azt csinálja, amit szeret.

Ezeket a fiatalokat kell, hogy megmutassuk, róluk beszéljünk. Ne rólam szóljon a kampány, hanem őket mutassuk meg. Egy fiatalnak lehet, ha sokszor csak annyi hiányzik, hogy valaki a környezetéből azt mondja, nincs azzal baj, hogy te traktorista akarsz lenni. Vagy nincsen azzal probléma, hogy te nem akarsz feltétlenül elmenni egyetemre. Nincs gond.

A farkaslaki Szenes Napokon volt egy fiatal srác, aki erőgéppel megfogott egy öngyújtót, és meggyújtotta. Ez egy kézműves készség, és ő egy olyan ember, aki nélkül ma nem lenne villany, nem folyna a víz, vagy nem lett volna, aki kiássa a sáncot. Azt kéne mondanunk, hogy, ne a szülők álmait próbáljuk megvalósítani, hanem a fiatalság álmainak valóra váltására adjunk keretet, lehetőséget.

Úgy látod, hogy a brüsszeli képviseletnek az is fontos célja, hogy a jelenleg nem túl népszerű szakmai fejlődést segítse?

Például. Azt hiszem, hogy két RMDSZ-es képviselő az Európai Parlamentben az intézmény szempontjából óriási európai direktívákat nem fog tudni megváltoztatni, ezt lássuk reálisan. De nem erről szól, hanem, hogy egy olyan óriási politikai család tagjaként, mint az Európai Néppárt, szólhatsz, ott veled számolnak, és ezen keresztül itthon erősödik a pozíciód.

Ha kint megmaradunk, akkor Romániában is meg fogják kérdezni tőlünk, hogy hogy fungál az egészségünk. Egy EP-képviselő szerintem azzal tud nagyot segíteni, ha az ott rendelkezésére álló információhalmazt valamilyen szinten megpróbálja szelektálni, a ránk vonatkozó történeket összeszedni, és egy rendszeren keresztül eljuttatni hozzánk.

Az, hogy a politika felé fordultál, mennyire tudható be annak, hogy édesapád is politikus?

Van egy szép Kós Károly idézet, ami ide talál: azt tanultam mindenütt, azt láttam minden nagy nemzetnél, hogy az apák dolgát viszik tovább az utódok. Ez valamilyen szinten egy válasz a kérdésre, de a politika az közéletben szereplést jelent, és egy keret arra, hogy egy népcsoport akaratát ki tudd vitelezni.

A politikát, mint sok minden mást, a napjainkban negatívan közelítjük meg. És ez nem biztos, hogy oké. Az, hogy pártok vannak, és játszadoznak a színpadon, az rendben van. Nekünk erdélyi, kisebbségben élő magyaroknak azt kellene értenünk, hogy amíg demokráciában élünk, addig politika nélkül nincs élet. Egészséges politika nélkül nincs egészséges gazdaság, és fordítva.

Egy dolog a fontos: arra próbáljunk összpontosítani, hogy ha politikai pozícióba embereket küld, akkor a választópolgár próbáljon meg picit jobban odafigyelni arra, hogy azt, vagy azokat válassza ki, akik tudnak is tenni. És próbáljunk meg mindannyian eredmény-orientáltak lenni. A politikusokra jellemzőek a nagyon szép mondatok, amik nagyon fontosak, de nem kerülnek pénzbe senkinek: kimondani, hogy autonómiát akarunk, nagyon hangzatos, de próbáljunk meg leülni, s megnézni, hogy hogyan lehet ezt kivitelezni.

És, amikor emberek kerülnek be a politikába, jó, ha megnézzük az előéletüket is, hogy valamit tettek-e le az asztalra, vagy sem. Ha tett le egy adott területen, akkor lehet, ha érdemes azzal foglalkozni, hogy döntéshozó pozícióba küldjük.

Zenekonervatóriumot végeztél, és dobolsz, ezt a kampányban is megmutattad. Vannak terveid ezzel kapcsolatosan, vagy marad most már a politika? Esetleg valami teljesen más is jöhet?

A zene egy nagyon fontos dolog nekem. Imádom a zenét, rengeteg zenét hallgatok. Szerintem a zene nekem nagyon sokat segített, segít és fog is segíteni. Egy probléma van, fizikailag nincs időm dobolni. Most megint összeszedtem a dobszerkót, bevittem Bukarestben a stúdióba és remélem, előbb vagy utóbb le fogok tudni ülni. Vannak ilyen álmaim, hogy hatvan éves koromban, ha még lesz kezünk és lábunk, akkor fogunk zenélni.

A politikába nem is tudom mennyire léptem be valójában, de akkor fogok tudni maradni, ha sikerül értékes emberekkel dolgozni, akik ugyanezeket a célokat követik, nem feltétlenül megélhetési politikusok, hanem megengedhetik magukat, hogy a közért, a civil szférának adjanak, és politizálni csak azért fognak, hogy ezen a kereten keresztül jobb döntéseket hozzanak.

Nem tudom, hogy a politikában fogok-e maradni: én egyedül lehetek a legokosabb vagy legbutább, ha nem lesznek olyan partnereim, akikkel ezt tovább tudjam vinni, akkor nem fogom. Szerencsére nem vagyok rákényszerítve, hogy kaparjak azért, hogy maradjak. Nem kívülről próbálok osztani az ésszt, hogy ez ilyen vagy olyan, hanem belegabalyodtam. Nyakig.

Az UIET-tel is voltak eredményeink, mert rendszerben gondolkodtunk, és megszerveztük. Jól működött, eredmények voltak, és ezt szeretném tovább vinni. Az embereknek nagyon sok negatív előítéletük van az én személyemet illetően, de ezekkel próbálok nem foglalkozni, és megyek előre. De csak addig tudok menni, amíg politikai szempontból lehetőségem lesz.

